Sprawozdanie Lista3

Paweł Solecki

9 stycznia 2025

1 Zadanie 1: Quick Sort

Zaimplementuj algorytm CUT ROD w wersji naiwnej, ze spamietywaniem oraz iteracyjnej.

```
Listing 1: Implementacja CUT ROD
int CUT_ROD(int p[], int n) {
   if (n = 0) return 0;
   int q = -1;
   for (int i = 1; i <= n; i++) {
       q = max(q, p[i] + CUT_ROD(p, n - i));
   return q;
}
               Listing 2: Implementacja MEMORIZED CUT ROD
int MEMORIZED CUT ROD AUX(int p[], int n, int r[], int s[]) {
   if (r[n] >= 0) return r[n];
   int q = (n == 0) ? 0 : -1;
   for (int i = 1; i \le n; i++) {
       int current_value = p[i] + MEMORIZED_CUT_ROD_AUX(p, n - i, r, s);
       if (q < current value) {</pre>
          q = current value;
          s[n] = i;
       }
   }
   r[n] = q;
   return q;
int MEMORIZED_CUT_ROD(int p[], int n, int s[]) {
   int r[n + 1];
   memset(r, -1, sizeof(r));
   return MEMORIZED CUT ROD AUX(p, n, r, s);
                   Listing 3: Implementacja ITER CUT ROD
void ITER CUT ROD(int p[], int n, int r[], int s[]) {
   r[0] = 0;
   for (int j = 1; j <= n; j++) {
       int q = -1;
       for (int i = 1; i \le j; i++) {
          \begin{array}{ll} \textbf{if} & (q < p[\,i\,] \, + \, r\,[\,j\,-\,i\,]\,) & \{ \\ & q = p[\,i\,] \, + \, r\,[\,j\,-\,i\,]\,; \end{array}
              s[j] = i;
       r[j] = q;
}
```

Zadanie 2: LCS 2

return d;

}

Zaimplementuj algorytm LCS w wersji rekurencyjnej ze spamietywaniem oraz w wersji iteracyjnej. Listing 4: Implementacja LCS RECURSIVE int LCS_RECURSIVE(const string& a, const string& b, int m, int n, int ** memo) { **if** $(m = 0 \mid | n = 0)$ { return 0; **if** $(memo[m][n] != -1) {$ return memo[m][n]; if (a[m-1] = b[n-1]){ return memo[m][n] = 1 + LCS RECURSIVE(a, b, m - 1, n - 1, memo);return memo[m][n] = max(LCS RECURSIVE(a, b, m - 1, n, memo),LCS RECURSIVE(a, b, m, n - 1, memo)); } Listing 5: Implementacja LCS ITERATIVE char** LCS ITERATIVE(const string& a, const string& b, int& lcsLength) { int lenA = a.length();int lenB = b.length();int** dp = new int*[lenA + 1];char** d = new char*[lenA + 1];for (int i = 0; $i \le lenA$; i++) { dp[i] = new int[lenB + 1];d[i] = new char[lenB + 1];} for (int i = 0; $i \le lenA$; i++) dp[i][0] = 0; for (int j = 0; $j \le lenB$; j++) dp[0][j] = 0; for (int i = 1; $i \le lenA$; i++) { $\mbox{ for } (\mbox{ int } j = 1; \ j <= lenB; \ j++) \ \{$ $\begin{array}{ll} \textbf{if} \ (a[i-1] = b[j-1]) \ \{ \\ dp[i][j] = dp[i-1][j-1] + 1; \end{array}$ $d[i][j] = (\cdot, \cdot);$ dp[i][j] = dp[i - 1][j];d[i][j] = '|';} else { $dp\,[\,i\,\,]\,[\,j\,\,] \ = \ dp\,[\,i\,\,]\,[\,j\,\,-\,\,1\,]\,;$ d[i][j] = '-'; } } } lcsLength = dp[lenA][lenB]; for (int i = 0; $i \le lenA$; i++) { delete [dp [i]; delete [] dp;

3 Zadanie 3: ACTIVITY SELECTOR

Zaimplementuj algorytm ACTIVITY_SELECTOR w wersji rekurencyjnej i iteracyjnej. Zmodyfikuj go tak, by działał na danych wejściowych posortowanych względem czasu rozpoczęcia. Napisz "konkurencyjny"kod oparty na programowaniu dynamicznym.

Listing 6: Implementacja rekurencji bez modyfikacji void Rec 1(int p[], int k[], int n, int current, int zajecia[], int &ile) { int next = current + 1;while $(next \le n \&\& p[next] < k[current])$ { next++; $if (next \ll n)$ { zajecia[ile++] = next;Rec 1(p, k, n, next, zajecia, ile); } Listing 7: Implementacja iteracji bez modyfikacji void Iter_1(int p[], int k[], int n, int zajecia[], int &ile) { zajecia[ile++] = 1;int current = 1;for (int next = 2; next $\leq$ n; next++) { $if (p[next] >= k[current]) {$ zajecia[ile++] = next;current = next;} } } Listing 8: Implementacja rekurencji z modyfikacją void Rec 2(int p[], int k[], int current, int zajecia[], int &ile) { int prev = current - 1;while (prev > 0 && k[prev] > p[current]) { prev--; if (prev > 0){ zajecia[ile++] = prev;Rec_2(p, k, prev, zajecia, ile); } } Listing 9: Implementacja iteracji z modyfikacją void Iter 2(int p[], int k[], int n, int zajecia[], int &ile) { zajecia[ile++] = n - 1;int current = n - 1; for (int prev = n - 2; prev >= 1; prev ---) { $if (k[prev] \le p[current])$ zajecia[ile++] = prev;current = prev;} } } Listing 10: Implementacja wersji opartej na programowaniu dynamicznym $void Dyn(int p[], int k[], int n) {$ int** c = new int*[n + 2];

```
int** b = new int*[n + 2];
for (int i = 0; i < n + 2; ++i) {
   c[i] = new int[n + 2]{0};
   b[i] = new int[n + 2]{0};
\textbf{for (int} \ \operatorname{length} \ = \ 2; \ \operatorname{length} \ <= \ n \ + \ 1; \ +\!\!\!+\!\!\operatorname{length}) \ \{
   for (int i = 0; i \le n - length + 1; ++i) {
       int j = i + length;
       for (int m = j - 1; m > i; -m) {
          c[i][m] + c[m][j] + 1 > c[i][j] {
             c[i][j] = c[i][m] + c[m][j] + 1;
             b[i][j] = m;
      }
   }
}
cout \ll "Maksymalna\_liczba\_zajec:\_" \ll c[0][n + 1] \ll endl;
for (int i = 0; i < n + 2; ++i) {
   delete[] c[i];
   delete [] b[i];
delete [ ] c;
delete [] b;
```

4 Zadanie 4: test CUT ROD

}

Pierwsza tabela przedstawia czas działania naiwnej wersji CUT ROD dla różnych długości pręta. Druga

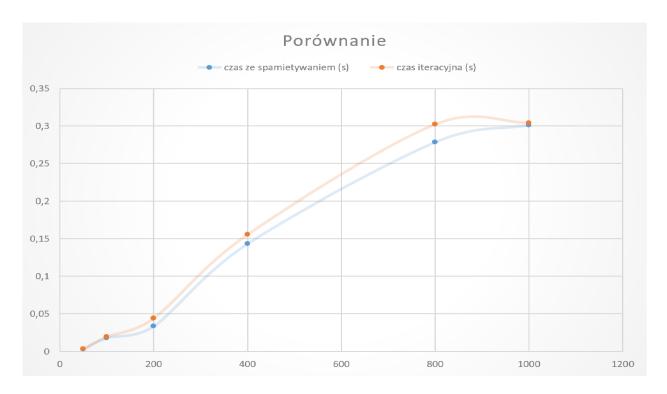
Rozmiar pręta	Czas (s)
5	0.001097
10	0.00036
15	0.001169
20	0.020682
25	0.375936

Tabela 1: Czas wykonania CUT ROD

tabela wraz z wykresem stanowi porównanie wersji ze spamiętywaniem z wersją iteracyjną.

Rozmiar pręta	Czas (s) ze spamiętywaniem	Czas (s) iteracyjna
50	0.003259	0.003344
100	0.018038	0.019652
200	0.033822	0.044269
400	0.143111	0.155705
800	0.278268	0.302285
1000	0.301191	0.304254

Tabela 2: Porównanie czasu wykonania metodą ze spamiętywaniem i iteracyjną.

Wnioski: Naiwna metoda rekurencyjna (CUT_ROD) charakteryzuje się wykładniczą złożonością obliczeniową, co powoduje, że czas wykonania gwałtownie rośnie wraz ze wzrostem długości pręta. Jak pokazują wyniki w tabelach, dla długości pręta większych niż 15 algorytm ten staje się niepraktyczny, a dla większych danych wejściowych (np. długości 50 i więcej) jego czas działania jest nie do przyjęcia. Metoda ta, mimo swojej prostoty, może być stosowana jedynie dla bardzo małych danych.

Znacznie lepsze wyniki zapewnia metoda z pamiętaniem (MEMORIZED_CUT_ROD), która dzięki wykorzystaniu mechanizmu memoizacji eliminuje powtarzające się obliczenia. Dzięki temu algorytm ten jest w stanie efektywnie działać nawet dla dużych długości prętów, takich jak 800 czy 1000, co zostało potwierdzone przez uzyskane czasy wykonania w tabelach. Metoda iteracyjna (ITER_CUT_ROD) ma zbliżoną złożoność obliczeniową osiąga podobne czasy działania, choć nieco wyższe w porównaniu do metody z pamiętaniem, co wynika z dodatkowych iteracji przeglądających wszystkie podproblemy. Oba podejścia – ze spamiętywaniem i iteracyjne – pozwalają uzyskać tę samą maksymalną cenę oraz optymalny podział pręta, co potwierdza poprawność ich implementacji.

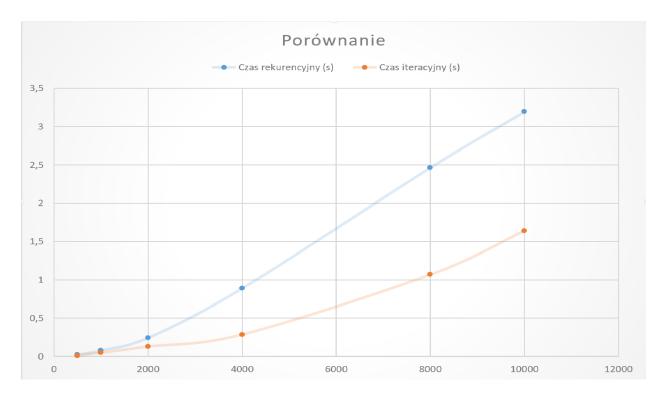
Podsumowując, naiwna metoda rekurencyjna jest niewydajna i nie nadaje się do praktycznych zastosowań. Metoda ze spamiętywaniem i algorytm iteracyjny są efektywnymi rozwiązaniami, które zapewniają odpowiednie czasy wykonania nawet dla dużych długości prętów. W praktycznych zastosowaniach wybór między tymi metodami może zależeć od preferencji implementacyjnych, przy czym algorytm iteracyjny jest często preferowany ze względu na swoją prostszą strukturę.

5 Zadanie 5: Porównanie działania LCS_RECURSIVE i LCS_ITERATIVE

Wykres i tabela przedstawiają czas działania obu algorytmów dla różnej długości ciągów liter.

Długość ciągu	Rekurencyjna (s)	Iteracyjna (s)
500	0.022411	0.009585
1000	0.074994	0.046722
2000	0.241514	0.127017
4000	0.888453	0.284605
8000	2.46350	1.06778
10000	3.19382	1.63913

Tabela 3: Porównanie czasu wykonania algorytmu rekurencyjnego i iteracyjnego dla różnych długości ciągów.

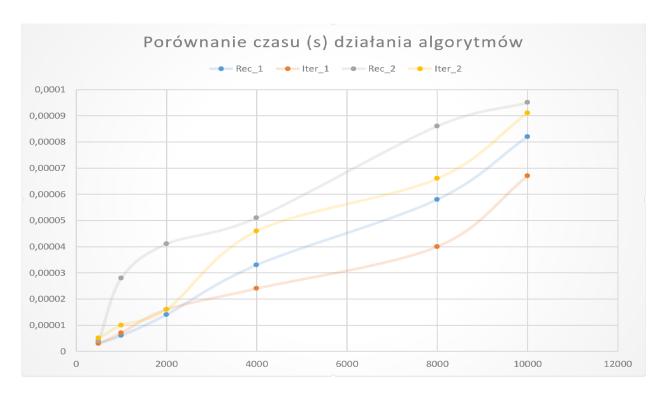
Wnioski: Wyniki testów czasowych dla algorytmów rekurencyjnego i iteracyjnego do znajdowania najdłuższego wspólnego podciągu (LCS) pokazują, że algorytm iteracyjny jest znacznie szybszy. Czas wykonania algorytmu rekurencyjnego rośnie szybko w miarę zwiększania długości ciągów, osiągając 3.19 sekundy dla ciągu o długości 10000, podczas gdy algorytm iteracyjny potrzebuje tylko 1.64 sekundy. Choć wersja rekurencyjna z memoizacją poprawia wydajność, to algorytm iteracyjny jest bardziej wydajny i lepiej skaluje się przy większych danych.

6 Zadanie 6: Porównanie algorytmów ACTIVITY_SELECTOR

Pierwsza tabela i wykres przedstawiają czasy działania algorytmów iteracyjnych i rekurencyjnych (wraz z modyfikacjami) w zależności od n.

n	${ m Rec}\_1$	Iter_1	Rec_2	Iter_2
500	0.000003	0.000003	0.000004	0.000005
1000	0.000006	0.000007	0.000028	0.000010
2000	0.000014	0.000016	0.000041	0.000016
4000	0.000033	0.000024	0.000051	0.000046
8000	0.000058	0.000040	0.000086	0.000066
10000	0.000082	0.000067	0.000095	0.000091

Tabela 4: Czasy (s) dla Rec_1, Iter_1, Rec_2, Iter_2 for various n

Druga tabela przedstawia czasy działania "konkurencyjnego" kodu opartego na programowaniu dynamicznym.

n	Dyn (s)
500	0.369595
1000	3.331569
2000	22.409703
4000	319.915037

Tabela 5: kod oparty na programowaniu dynamicznym

Wnioski:Na podstawie wyników czasów wykonania algorytmów dla różnych wartości n można zauważyć, że algorytmy rekurencyjne (Rec_1, Rec_2) oraz iteracyjne (Iter_1, Iter_2) mają podobne czasy wykonania, które rosną w sposób nieliniowy wraz ze wzrostem n, ale pozostają na stosunkowo niskim poziomie (mikrosekundy) nawet dla dużych danych (n do 10000). Z kolei algorytm oparty na programowaniu dynamicznym (Dyn) charakteryzuje się znacznie większymi czasami wykonania, które rosną wykładniczo przy większych n. Dla n = 500 czas wynosi 0.37 sekundy, a dla n = 10000 aż 319.92 sekundy. W praktyce, dla n do 10000, algorytmy rekurencyjne i iteracyjne są bardziej wydajne, a algorytm dynamiczny jest znacznie wolniejszy, mimo potencjalnych korzyści w bardziej złożonych problemach. Algorytmy rekurencyjne i iteracyjne są zatem bardziej odpowiednie dla tego zadania, zwłaszcza przy mniejszych i średnich danych.